

ΩΡΕΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα ἔτησι...	Φράγκα 12
Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἔτησι...	15
Ἐν Τουρίᾳ, Ῥωμανίᾳ καὶ Αἰγύπτῳ Ἀριθ. Τ. 4	
Ἐν τῇ λοιπῇ Εὐρώπῃ...	Φράγκα 26

Ἐκδίδεται καθ' ἑκάστην

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΟΡΙΣΕΩΣ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Δι' ἑκάστον στίχον ἀπαξ...	Διὰ...
...	...
...	...
...	...

Γραφεῖον τῆς ᾠδῆς Εὐριπίδου ἀριθ. 51.

Ἐκαστον φύλλον τῆς ᾠδῆς τιμᾶται λεπτὸν ΠΕΝΤΕ.

Οἱ «Καιροί» τοῦ Λονδίνου δημοσιεύουσιν ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 6)18 ἰσταμέιου κύριον ἄρθρον περὶ τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων, οὕτινος δημοσιεύομεν ὧδε μετάφρασιν.

Ὁ εἰς κατόπιν τοῦ ἄλλου ἀπέρχονται οἱ ἀπόμαχοι εἰς τὸν αἰώνιον ὕπνον. Ἡ Γαλλία ἀπέβλεπεν εἰς τὸν Θιέρσον, προσδοκῶσα παρ' αὐτοῦ ν' ἀναλάβῃ ἀπαξ ἔτι τὰς ἡνίκας ἐθνικῆς κυβερνήσεως, συμβιβάζων τὰς διαμαχομένας φάτριας. Ἀλλ' ὁ Θεὸς προσέτρεξε καὶ τὸ ἔργον ἀφέθη εἰς ἄλλον. Ἐν παραπλησίᾳ εὐρισκόμενοι ἀμνηχανία πάντες οἱ ἐν Ἑλλάδι πολὺ εὐόμενοι ἀπετάθησαν πρὸς τριῶν μηνῶν εἰς τὸν γέροντα Κανάρην, ἵνα σώσῃ τὸ ἔθνος ἀπὸ τῆς ἀναρχίας, δεχόμενος τετάρτην ἢ πέμπτην φορὰν τὸ ἀξίωμα πρωθυπουργοῦ, ὁ δὲ γέρον ἐισήκουσε τὴν εὐχὴν τῶν συμπολιτῶν του. Ἀλλὰ τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ὁ Κανάρης ἀνηρπάγη αἰφνιδίως, ὅπως καὶ ὁ Θιέρσος, τὴν δὲ Κυριακὴν τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐναπετέθη εἰς τὸν τάφον ἐν μέσῳ πένθους ἐπίσης βαθείας καὶ πανδήμου ὡς τὸ ἐπικρατήσαν ἐν Παρισίῳ ἀπὸ τῆς πλατείας τοῦ ἁγίου Γεωργίου μέχρι τοῦ τάφου τοῦ γαλάτου πολιτικοῦ. Τὸ δὲ πένθος τοῦτο ἦτο καὶ ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν Γαλλίᾳ ἐπίσης δὲ δικαιολογημένον. Ἀμφότεροι οἱ μεταστάντες πρεσβῦται εἶχον διέλθει δι' ἐπαναστάσεων καὶ κρίσεων τὰς ὁποίας δυνάμεθα ν' ἀποκαλέσωμεν ἀναριθμήτους, ἀγωνιζόμενοι νὰ ἐξαχάσωσι τὰς ἐκ τῆς ἀταξίας καὶ νὰ ἐπιβάλωσι νόμον τῇ ἀνομίᾳ, καὶ ἀμφότεροι ἀπέθανον καθ' ὃν χρόνον οἱ συμπολιταὶ αὐτῶν ἠτένιζον τὸ μέλλον ἐν ἀβεβαιότητι, ζητοῦντες ὁδηγίαν ἐν μέσῳ ἀδιεξιώτητου λαβυρίνθου περιπλοκῶν. Τὸ σχέδιον αὐτῶν ὑπῆρξε τῇ ἀληθείᾳ πολὺ διάφορον ὡς ἐκ τῆς διαφόρου φύσεως τῶν περιστάσεων, αἵτινες καὶ σήμερον ἐφίστανται βαρύνταται ἐπὶ τῶν δύο χωρῶν. Ὁ μέγας ἐχθρὸς, πρὸς ὃν ἀντετάχθη ὁ Θιέρσος καθ' ὅλον του τὸν βίον ὑπῆρξε τὸ πνεῦμα διχονοίας, τὸ ἀπειλοῦν τὸν τόπον ὅτε μὲν ἐν εἰδεί ἐρυθρᾷ δημοκρατίας, ὅτε δὲ ὑπὸ τὸ σχῆμα παλινδρομικῆς ἀντιδράσεως· κατὰ δὲ τὴν στιγμὴν ταύτην τὸ πνεῦμα τοῦτο, τὸ οὕτω παρατόλμως ἐξεγερθὲν ὑπὸ τῶν συμβούλων τοῦ Μακμαῶνος τὴν 16 Μαΐου, ἔπρεπε νὰ χαλιναγωγηθῇ ἐν Γαλλίᾳ. Τὰ ἡρώϊκα ἔτη τοῦ βίου τοῦ Κανάρη ἀφιερώθησαν εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς πατρίδος του ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ τῶν Τούρκων, ἐσχάτως δὲ ἀνεκλήθη εἰς τὰ πράγματα, διότι ἐφάνετο ἐπιστάς ὁ καιρὸς τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ προσαρτήσεως εἰς τὴν ἐλευθέραν τῆς ἑτὶ δουλευούσης

Ἑλλάδος. Ὁ ἐθελοντὴς ναύτης, ὅστις πρὸ ἡμίσεως αἰῶνος διεκρίθη δι' ἡρώϊκῆς τόλμης, δὲν ἠδύνατο βεβαίως νὰ ἐπαναλάβῃ ἐν βαθεῖ γήρατι τῆς νεότητός του τὰ κατορθώματα, ἀλλ' ἡ περὶ τοῦ παρεῖχεν αὐτῷ μείζονα ἢ εἰς πάντα ἄλλον αὐθεντεῖαν πρὸς πρόληψιν ἁώρων ἐπιδείξεων.

Τὰ νεανικά ἔτη τοῦ στολοκαύτου Ἑλληνοῦ διήλθον ἐν περιπετείαις, αἵτινες σπανίως ἀφίνουσι τοὺς πρωταγωνιστὰς αὐτῶν νὰ γηράσωσι· διότι καὶ ἐν διαφύγῳσι τὸν βίαιον θάνατον κατὰ τὸν ἀγριὸν ἀγῶνα, πάλιν τὸ σῶμα καταβιβρώσκεται ὑπὸ τῆς ἀμέτρου δραστηριότητος τοῦ ἐν αὐτῷ ἐνοικοῦντος πνεύματος. Ὅτε μὲν ὡς ἐντεταλμένος παρὰ προσωρινῆς τινας κυβερνήσεως, ὅτε δὲ ἐνεργῶν αὐτοβούλως ὑπὸ ιδιότητα διαφεύγουσαν τοὺς ὁρίσμοις τοῦ διεθνοῦς δικαίου, ὁ Κανάρης ὑπῆρξεν ὁ Γαριβόλδης τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως, τὴν αὐτὴν ἔχων εἰς ἑαυτὸν πίστιν καὶ ἴσῃν ἀσκήσας ἐπιρροήν. Ὅτε ἐξερχόμενος ἡ πῆλη ἦτο ἀπλόως ἐμποροπλοίαρχος, ταξιδεύων μεταξὺ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ὁδησσοῦ, μόλις δὲ μετὰ τὰς σφαγὰς τῆς Χίου ἤρξατο τὸ τεράστιον καὶ ὄντως καταστρεπτικὸν διὰ τὴν ναυτικὴν δύναμιν τῆς Τουρκίας αὐτοῦ στάδιον. Τὰ πυρπολικά αὐτοῦ ὠδήγησεν εἰς αὐτὸ τὸ κέντρον τῶν ἐχθρικῶν πλοίων καὶ ἐκεῖ παρέμεινε μέχρι τῆς καταστροφῆς τοῦ δρχύματος, τότε μόλις διασωθεὶς, ἵνα μετ' ὀλίγον προβῇ εἰς ὅμοια τολμήματα. Τοῦ Κανάρη τὰ κατορθώματα ἔχουσι τινα σχέσιν πρὸς τὰ τῶν ἡμετέρων ναυτῶν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἐλισάβετ, ὁ δὲ παραλληλισμὸς δύναται νὰ ἐκτεθῇ ἀπὸ τῆς ἀτρομότητος τῆς εἰς τὴν κατ' ἐγστικτὸν, οὕτως εἰπεῖν, ἀπλόκότητος τοῦ πατριωτισμοῦ αὐτοῦ· δυνάμεθα δὲ νὰ εἰπώμεν καὶ περὶ αὐτοῦ, ὡς περὶ ἐκείνων, ὅτι ἦτο ἐπιτηδειότερος εἰς μεμονωμένας ἐπιθέσεις ἢ εἰς σχεδίασιν ναυτικῆς ἐκστρατείας καὶ διοίκησιν πολυαριθμοῦ στόλου. Ἐν ἐνὶ λόγῳ ἦτο ἀληθὲς θαλασσιναῖς, κατὰ τὴν ἀνδρείαν καὶ τὴν μετριοφροσύνην· ὅτε δὲ τέλος πάντων παρήλθεν ὁ πόλεμος καὶ ἐφάνησαν ἡσυχάζοντες οἱ ἐσωτερικοὶ σταραῖμοι, ἀπεσύρθη εἰς τὴν ἐξοχικὴν οἰκίαν του, ἵνα διέλθῃ τὸ φθινόπωρον τοῦ βίου, φυτεύων, κόπτον ζῦλα καὶ παχύνων ὀρνίθια. Πολλάκις προσελήθη νὰ ὑπηρετήσῃ ὡς ὑπουργὸς ἢ νὰ σχηματίσῃ ὑπουργεῖαν, πάντοτε ὅμως ἐπανήρχετο μετ' ὀλίγας ἐβδόμαδας εἰς τὰς μάλλον αὐτῷ ἀρεσκουσὰς ἀπολαύσεις τοῦ ἀγροτικοῦ βίου. Οὐδόλως ἀπορον εἶναι ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐστράφησαν πρὸς αὐτὸν πρὸς τριμηνίαν· καθότι οὐδόλως ἀγνοοῦσι τὴν σπουδαιότητα τοῦ ἑλληνικοῦ στοι-

χείου ἐν τῷ ἀνατολικῷ ζήτηματι, καὶ ἄμικ ἤρξατο ὁ πόλεμος ἡτοιμάσθησαν πρὸς πᾶν ἐνδεχόμενον. Τινὲς τούτων ἦσαν τῶν ἄλλων μᾶλλον ἀνυπόμονοι, πάντες ὅμως ἀνεξαρτέτως ἐμπνέοντο ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐλπίδων καὶ ἐπιδιώκουσι τὸν αὐτὸν σκοπόν. Ἀλλὰ καὶ οὐδὲν ἔθνος εἰς ὁμοίαν εὐρισκόμενον περιστάσειν ἠδύνατο νὰ παραιτηθῇ τοῦ σκοποῦ νὰ διεκδικήσῃ ἐν πρώτῃ τυχούσῃ εὐνοίᾳ εὐκαιρίᾳ, ὅσα ἐνόμιζεν ἰδικὰ του. Αὐτὴ ἡ πατρίς τοῦ Κανάρη τὰ Ψαρά ἔμενον ἐπὶ ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῶν Τούρκων, ἀδύνατον δὲ ἦτο νὰ θεωρῇ πρὸ τῆς ἀπελευθερώσεως αὐτῶν ὡς ἐκπληρωθεῖσαν τὴν ἀποστολὴν του. Ὅτε προσεκληθῇ ἀρχομένου τοῦ Ιουνίου, ν' ἀνταλλάξῃ τὴν ἀγροτικὴν ἡσυχίαν ἀντὶ ἐδρας πρωθυπουργοῦ, οὐδόλως ἀναλογισθεὶς ὅτι ἐκυπτεν ὑπὸ τὸ βέρος ἐνενήκοντα ἐτῶν ἔσπευσε νὰ ὑπακούσῃ. Ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν αὐτοῦ αἱ φακτρίκι ἠδύνατο νὰ περισταλῶσι καὶ νὰ συμβιβασθῶσι αἱ ἀπαίτησεις τῆς φιλοτιμίας. Τοὺς τρεῖς τούτους μῆνας ἐδαπάνησε περιστέλλων τὰς φιλοπολέμους ὁμάδας, ἀλλὰ καὶ ἀόκνως προστοιμάζων τὸ ἔθνος πρὸς πόλεμον, ἂν ἐσήμανεν ἡ κατ'ἀλλήλους τούτου ὥρα.

Ἡ ἀγγελία τοῦ θανάτου τοῦ Κανάρη ἐπηκολούθησεν ἀμέσως τὴν δημοσίευσιν τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐπιστολῆς τοῦ κ. Νεγρεπόντη, ἐφ' ἧς ἐπιφέρει ὀλίγον φῶς ἡ ἐν τῇ χεσινῇ ἡμῶν ἐξ Ἀθηνῶν ἀνταπόκρισις δημοσιευθεῖσα ἀπάντησις τῆς ἐλληνικῆς κυβερνήσεως εἰς διακοίνωσιν τινὰ τοῦ λόρδου Δέρβυ. Ἡ φοβερὰ εἰδήσις ὅτι ὁ κ. Γλάδστων ἔγραψεν εἰς ἔμπορον τινὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως νὰ παρορμήσῃ τοὺς Ἕλληνας εἰς πόλεμον κατὰ τῶν Τούρκων, ἡ μετὰ τοσαύτης προθυμίας διαδοθεῖσα καὶ πιστευθεῖσα πρὸ τριῶν ἐβδόμυζων, ἀπεδείχθη ἀνυπόστατος διαστροφή ἀθωοτάτου γεγονότος, τὸ ὅποιον δὲν ἤθελε περιέλθῃ εἰς τὴν δημοσίωσιν, ἂν δὲν ἐλάμβανε χώραν ἀθέτησις τῶν νόμων τῆς τιμῆς. Ὁ κ. Νεγρεπόντης ἔγραψε τῷ κ. Γλάδστωνι, ὅστις ἀπήντησε δι' ἐπιστολῆς, οὐδεμίαν ἐκφραζούσης τῶν ἰδεῶν, αἵτινες ἀπεδόθησαν αὐτῇ. Ἀλλὰ τὸ γεγονός τῆς ὑπάρξεως ἐπιστολῆς ἐφάνη ἀρκούν εἰς τὸν κατηγοροῦν, «σπουδαῖον ἄνδρα», ὅστις ἔλαβε γινῶσιν αὐτῆς κατ' οὐχὶ ἀκριβῶς χροιστοθῆναι τρόπον. Ἡ κυκλοφορία τοιούτων μύθων, οὓς κατ' ἐπιεικειαν ὀνομάζομεν μόνον ἀνοήτους, ἤθελεν εἶναι ἀδύνατον, ἂν κατεβάλλετο ἡ δέουσα προσπάθεια πρὸς κατανόησιν τῆς πραγματικῆς σχέσεως τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα. Φοβούμεθα δὲ ὅτι πρέπει νὰ προσθέσωμεν, ὅτι, ἂν αὕτη ἐλαμβάνετο δεόντως ὑπ' ὄψιν, ἡ διακοίνωσις τοῦ λόρδου Δέρβυ πρὸς τὴν ἐλληνικὴν κυβερνήσιν οὐδέποτε ἤθελε γραφῇ. Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς ἠρώτησε τὴν ἐλληνικὴν κυβερνήσιν, ἂν ἐπέτρεπεν αὐτῷ νὰ βεβαιώσῃ τὴν Υ. Πύλιν ὅτι ἡ Ἑλλὰς οὔτε πόλεμον ἤθελε κατὰ τῆς Τουρκίας κηρύξει οὔτε ἐνθαρρύνει εἰς ἐπανάστασιν τὰς γείτονας ἐπαρχίας. Ἀλλὰ πρὸς τί δύναται νὰ χρησιμεύσῃ τοιούτου εἰδους ἐρώτημα; Ἡ μόνη γενομένη ἀπάντησις ὑπῆρξεν ὅτι ἡ ἐλληνικὴ κυβερνήσις ἔπρεπε νὰ τηρήσῃ πλήρῃ ἐλευθερίαν ἐνεργείας, οὐδ' ἠδυνάμεθα λογικῶς σκεπτόμενοι νὰ περιμένωμεν ἄλλην ἀπάντησιν. Ὁ λόρδος Δέρβυ δὲν δύναται ν' ἀμφιβάλῃ ὅτι, ἂν παρούσασθῃ εὐκαιρία παρέχουσα εἰς τοὺς Ἕλληνας ἀποχωρῶσαν πιθανότητα νὰ προσηρτήσιν εἰς τὴν χώραν τῶν ἐπαρχίαν τινὰ, τὴν Θεσσαλίαν λόγου χάριν, θέλουσιν ἀδιστακτικῶς χρησιμοποίησιν αὐτήν. Οἱ πατάδες τῆς Κωνσταντινουπόλεως γνωρίζουσι τοῦτο ἐπίσης θετικῶς, ὅσον καὶ οἱ ἐν Ἀθῆναις ὑπουργοὶ καὶ ἐκάτεροι λαμβάνουσι τὰς ἀναγκαίας προφυλάξεις. Πιθανὸν νὰ ἔχῃ ἡ Πύλη καὶ τὴν διέθεσιν νὰ προλάβῃ ἐπιθεθεμένη, τὸ δὲ ἔγγραφο τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ

τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου δύναται νὰ ἐκληφθῇ ὡς ἐκφράσις ὅτι, ἂν τοιοῦτόν τι ἐπέκειτο, καθήκον ἡμῶν ἦθελεν εἶναι νὰ διακυρτωθῶμεν. Ἀλλ' ἂν τοιοῦτόν τι εἶχε κατὰ νοῦν ὁ λόρδος Δέρβυ, ἔπρεπε τότε ν' ἀποταθῇ ἐμπιστευτικῶς πρὸς τὴν τουρκικὴν κυβερνήσιν, ἀντὶ νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν ἐλληνικὴν ἐρώτησιν ἀνεπίδεκτον ἀπαντήσεως.

Ἰδιαίτερα ἀνταπόκρισις τῆς «Ὠρας».

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 5/17 Σεπτεμβρίου 1877

Ἡ ἐβδόμη αὕτη ὑπῆρξεν ἱστορικῶς λίαν ἀξιοσημείωτος ἰδίως διὰ τὴν Ρωμουνίαν ἢ πρὸ μὲν ἀνυπομῶνως ἀναμενομένη προσβολῇ τῆς Πλεύνας ἐγένετο τέλος, καταλήξασα εἰς ἐπιτυχίαν τινὰ δι' ἀδρῶν θυσίων ἀποκτηθεῖσαν. Δὲν θέλω ἐπιχειρήσει νὰ ἐκθέσω ὑμῖν ὑπὸ καθαρῶς στρατιωτικὴν ἔποψιν τὰ κατ' αὐτὴν συμβάντα, ἅτινα ὁ τηλέγραφος καθ' ἐκάστην ἀνακοινῶ ὑμῖν ἄλλ' ὅμως θέλω ἐπανορθώσει ἀριθμούς τινὰς καὶ θέλω ἐπιφέρει κρίσεις περὶ τῶν φυσικῶν συνεπειῶν ἐνὸς τόσῳ μεγάλου γεγονότος, ὅσον τὸ προκείμενον. Τὸ πρόσταγμα τῆς κατὰ τῆς Πλεύνας ἐφόδου ἔδωκε κατὰ φυσικὸν λόγον ὁ ἡγεμὼν τῆς Ρωμουνίας, ἀνώτερος ἀρχηγὸς τοῦ ρωσο-ρωμουνικοῦ στρατοῦ, ἀφοῦ προηγουμένως συνενοήθη μετὰ τοῦ αὐτοκράτορος καὶ τοῦ μεγάλου δούκα Νικολάου. Τὸ πῦρ τῶν ρωσο-ρωμουνικῶν κανονιστάσεων ἤρξατο τὴν 26/7 Σεπτεμβρίου ὥρα 5 τῆς πρωίας καὶ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν κατεκεραυνόβλει τὰ ὀχυρώματα καὶ χαρᾶκώματα τῇ ἐβδόμῃ ὥρᾳ τῆς πρωίας ὁ ἡγεμὼν τῆς Ρωμουνίας μετὰ τῆς ἀκολουθίας αὐτοῦ καὶ ἐν συνοδείᾳ τοῦ στρατηγοῦ Ζιτῶφ καὶ τοῦ ρωσικοῦ ἐπιτελείου ἤρξατο ἐπιθεωρῶν τὰς θέσεις τῶν στρατευμάτων, εὐθὺς δὲ μετ' ὀλίγον συνήντησε τὸν στρατηγὸν Σερνᾶ, ἡγούμενον τοῦ ρωσικοῦ ἐπιτελείου, ὅστις προσηλθεν, ἵνα ὑποβάλῃ τὴν ἀναφορὰν αὐτοῦ περὶ τοῦ ρωμουνικοῦ στρατοῦ. Περὶ τὴν μεσημβρίαν ἀφίκοντο ὁ αὐτοκράτωρ καὶ ὁ μέγας δούξ Νικόλαος μετὰ τῆς ἀκολουθίας αὐτῶν, παρέμειναν δὲ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν, θεώμενοι τὸν κανονισμὸν. ὅστις οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἐξῆσθῆναι, ἀλλὰ καὶ τὴν νύκτα αὐτὴν ἐξηκολούθησεν ἐκ μέρους τῶν Ρώσων, ὅπως παρεμποδίσῃ τοὺς Τούρκους νὰ ἐπανορθώσωσι τὰς ἐξ αὐτοῦ βλάβας. Τὸ σάββατον 27/8 Σεπτεμβρίου ἐπανελήφθη ἐρωμένως ὁ κανονισμὸς ὁ ἡγεμὼν τῆς Ρωμουνίας ἐπιθεωρήσας ἐκ νέου τὰς διαφόρους θέσεις τοῦ στρατοῦ, συνήντησεν ἐν τῷ κέντρῳ τὸν αὐτοκράτορα καὶ τὸν μέγαν δούκα. Κανονιστοί τινες ρωμουνικαὶ διατάχθησαν νὰ προχωρήσωσιν ἐν τάχει ἐπειδὴ δὲ δὲν ἐδόθη ὁ ἀναγκαῖος χρόνος, ὅπως περιχαρᾶ καὶ ἐξετέθησαν ἐπὶ τινὰς στιγμὰς εἰς τὸ ἐχθρικὸν πῦρ, ἀλλ' ὅμως ὡς ἐκ τούτου ἡ ἀκρίβεια τῶν βολῶν αὐτῶν οὐδ' ἐπὶ μικρὸν διέλιπε καὶ ὁ στρατηγὸς Μένος, ἀρχηγὸς τοῦ πυροβολικοῦ προσεῖλκυσε εἰς ἑαυτὸν τὸν θυμωσμὸν πάντων ὁ φιλότιμος οὗτος ἀξιωματικός, οὗτινος τὴν ἀδιαφιλονίκητον ἀνδρείαν ἀδίκως διέσπυρον οἱ Ρῶσοι, ὅτε ἠρνήθη ἄνευ διαταγῆς τοῦ ἡγεμόνος νὰ καταλάβῃ τὴν Νικόπολιν, διέμεινε καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκτεθειμένος εἰς τὸ ἐχθρικὸν πῦρ καὶ μεταβαίνων ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην κανονιστοίαν ἐπεχείρει ὁ ἴδιος τὴν διευθέτησιν τῶν κανονίων. Περὶ τὴν ἑσπέραν τουρκικὸν κανονιστάσιον ἐγκαταλείφθη ὑπὸ τῶν Τούρκων κατελήφθη ἀμέσως παρ' ἀποσπασμάτος Ρώτων στρατιωτῶν μετ' ὀλίγον κατὰ τὴν νύκτα τὸ 13 σύνταγμα τῶν ἐθνοφρουρῶν (Δοροθάντων) καὶ εἰς λόγος τοῦ 5ου συντάγματος τῆς γραμμῆς ἐκυρίευσαν ἐξ ἐφόδου τουρκικὸν ὀχύρωμα. Τὸ πρῶτον

τοῦτο στρατιωτικὸν κατόρθωμα τιμᾷ μεγάλῳ τὸν ἡγεμονικὸν ρωμουνικὸν στρατόν. Εἰς μάτην οἱ Τοῦρκοι προσεπάθησαν νὰ ἐκδιώξωσιν ἐκ τοῦ ὀχυρώματος. τοῦτου τοὺς καταλαβόντας αὐτὸ Ρωμουνούς· οἱ πρῶην ἀγρόται Ρωμουνοὶ μετὰ πολλῆς καρτερίας καὶ θάρρους ἀρμολύοντες εἰς ἀρχαίους στρατιώτας ἀπέκρουσαν τὰς τουρκικὰς ἐφόδους. Πεντήκοντα περίπου ἐφονεύθησαν καὶ διπλάσιοι τὸν ἀριθμὸν ἐπληρώθησαν. Οἱ Ρῶσοι ἐξετίμησαν προσηκόντως τὴν πρώτην ταύτην ἐπιτυχίαν τοῦ συμμάχου αὐτῶν στρατοῦ, ἥτις κατὰ φυσικὸν λόγον ἐπλήρωσεν ἐνθουσιασμοῦ ἀπάσας τὰς τάξεις τῶν Ρωμουνῶν στρατιωτῶν. Τὴν κυριακὴν 28)9 Σεπτεμβρίου ἐπεσκέφθη ὁ ἡγεμὼν τοὺς ἐν τοῖς φορητοῖς νοσοκομείοις τραυματίας τῆς προτεράας, μεθ' ὃ συνηντήθη μετὰ τοῦ αὐτοκράτορος καὶ τοῦ μεγάλου δουκὸς Νικολάου, οἵτινες ἐγκαρδίως συνεχάρησαν αὐτῷ· ὁ αὐτοκράτωρ μάλιστα παρήγγειλε τὸν ὑπασπιστὴν αὐτοῦ πρίγκιπα Βέριδωφ Λεσχάνιν νὰ ἐκφράσῃ εἰς τοὺς συμμαχούντας τῆς μάχης τὴν ὑψηλὴν αὐτοῦ εὐαρέσκειαν. Κατὰ τὸ ἄριστον ὁ αὐτοκράτωρ προέπειν ὑπὲρ τοῦ ρωμουνικοῦ στρατοῦ, παρέδωκε δὲ τῷ ἡγεμόνι τῆς Ρωμουσίας πεντηκοντάδα παρασήμων τοῦ ἁγίου Γεωργίου, ἵνα διανεμηθῶσιν εἰς τὰ σώματα τὰ διακριθέντα κατὰ τὴν μάχην τῆς προτεράας καὶ ἰδίως εἰς τοὺς ἀξιωματικούς τῆς 5ης κανονιστοῖας, ἥτις καθ' ὅλην τὴν προσβολὴν ὑπέστη καρτερικῶς τὰ διασταυρούμενα ἐχθρικὰ πυρ. Ὁ ἡγεμὼν διερχόμενος τὰς τάξεις τοῦ ρωμουνικοῦ στρατοῦ ἔτυχε ἐνθουσιώδους ὑποδοχῆς, ἐτίμησε δὲ διὰ τοῦ παρασήμου τοῦ Ἀστέρος τὴν σημαίαν τοῦ 13 συντάγματος. Καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ταύτην ἐξηκολούθει ὁ κανονιστοδολισμὸς μετὰ πολλοῦ πείσματος ὑπὸ τὴν ἀμεσον διεύθυνσιν τοῦ ἡγεμόνος. Αἱ ρωσο-ρωμουνικαὶ κανονιστοὶχοὶ προσχώρουν σπουδαίως ἐπὶ τὰ πρόσω. Τὴν ἐσπέραν τῆς 30)11 Σεπτεμβρίου ἐκυριεύθησαν ἐξ ἐφόδου τρία χαρκαῶματα, ἐν οἷς καὶ ἡ Γριβίτσα, μία ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων θέσεων. Τὴν ἐπομένην, 31)12 Σεπτεμβρίου, οἱ Τοῦρκοι μετὰ 11 ἄλλεπαλλήλους ἐφόδους καὶ μετὰ μάχην λίαν πεισματώδη ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν κατέλαβον ἐκ νέου τὰς ἀπωλεσθείσας θέσεις αὐτῶν ἐκτὸς τῆς Γριβίτσας, ἥς ἡ σημασία δὲν εἶναι τόσον σπουδαία διότι ἡ θέσις αὕτη δεσπόζεται παρ' ἐτέρου ὀχυρώματος.

Αὐτὰ εἰσι περίπου τὰ ἀποτελέσματα τοῦ πρώτου αἵματηροῦ ἀγῶνος· ἐπιτυχία δυτανόλογος ὅλως πρὸς τὰς ἀνυπολογίστους θυσίας, ἃς ἐπροξένησεν, ὥστε μᾶλλον ὡς ἀποτυχία σπουδαία δύναται νὰ θεωρηθῇ. Οἱ συμμαχικοὶ στρατοὶ ἀπώλεσαν δεκακισχιλίους περίπου ἄνδρας· ἐκ τῶν Ρωμουνῶν ἐφονεύθησαν 1300 καὶ πολλῶν πλείονες ἐτραυματίσθησαν· ἀλλ' ἡ Ρωμουσία ἐπέτυχε μέγα κατόρθωμα, τὸ ὅποιον, ἂν μὴ ἀπατῶμαι, περιέχει σπουδαιοτάτας συνεπείας. Ἡ μικρὰ αὕτη ἡγεμονία δύναται νὰ θεωρηθῇ ἐξασφαλισθεῖσαν τὴν θέσιν αὐτῆς ἀπέναντι τῆς Εὐρώπης· ὁ στρατὸς τῆς ἡγεμονίας ὁ μέχρι τῆς χθὲς καὶ πρῶην μνηστριζόμενος ὑπὸ πάντων ἀνεδείχθη ἐφ' ἑαυτὸν τῶν πρωτευόντων στρατῶν, ὁ δὲ λαὸς θέλει θεωρεῖσθαι ἐν τῷ μέλλοντι ὡς ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων στοιχείων πρὸς ἀναμόρφωσιν τῆς Ἀνατολῆς. Ἀναφέρονται περιστατικὰ τινὰ λίαν ἀξιοθαύμαστα. Ὁ λοχαγὸς Βάλτερ, Μολδαβὸς, πρῶτος ἔστησε τὴν ρωμουνικὴν σημαίαν ἐπὶ τῶν ὀχυρωμάτων τῆς Γριβίτσας· ἡ δεξιὰ αὐτοῦ, δι' ἧς ἐκράτει τὴν σημαίαν, ἀπεκόπη· λαμβάνον αὐτὴν διὰ τῆς ἀριστερᾶς, ἥτις ἐπίσης ἀπεκόπη· ἐξακολουθεῖ κρατῶν τὴν σημαίαν διὰ τῶν βραχιόνων αὐτοῦ· μόνος μέχρις οὗ τέλος ἔπεσε νεκρὸς, περιτυλχθεὶς ἐντὸς τῆς σημαίας, ἣν ἐκράτει. Ἰδοὺ ὅτι ὁ

ἡρωϊσμὸς τοῦ Κυναγιέρου ἐν Μακρῶνι ἀνέζησε καὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἡμῶν. Τὴν ἐπαύριον τῆς μάχης ὁ ἡγεμὼν Κάρολος ἐνεχείρισεν εἰς τὸν αὐτοκράτορα τὸ παρασήμον τοῦ Ἀστέρος τῆς Ρωμουσίας, ἔλαβε δὲ παρ' αὐτοῦ τὸ παρασήμον τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

Ἡ ἐν γένει θέσις τοῦ ρωσικοῦ στρατοῦ εἶναι λίαν κρίσιμος. Ὁ μέγας δοῦξ διάδοχος ἀδιακόπως ἀπωθεῖται πρὸς τὴν Βιέλαν παρὰ τοῦ Μεχμέτ πασᾶ, ὥστε δι' ἰσχυρὰς ἐπιθέσεως εἶναι ἐνδεχόμενον ν' ἀποκρουσθῇ μέχρι τοῦ Δουναβέως· ἐνῷ ὁ Σουλεϊμάν πασᾶς διήλθε τὸν ΑἼμον καὶ σπεύδει πρὸς βοήθειαν τοῦ Ὄσμάν πασᾶ καὶ ἵσως κατορθώσῃ νὰ διαλύσῃ τὸν οἶνον ἀποκλεισμὸν αὐτοῦ. Ἐὰν ἐπιτύχῃ τούτου, δύναται τις νὰ προῖδῃ τὸ πέρας τῆς ἐκστρατείας ταύτης τῶν Ρῶσων, διότι ἐν Πλεύνα ὑπάρχουσι 19 ὀχυρώματα ὁμοῖα πρὸς ἐκεῖνο τῆς Γριβίτσας, οὗτος ἡ ἄλωσις ὑπῆρξε τοσοῦτω μεγάλων θυσιῶν πρὸςενος. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον καὶ οἱ συμμαχικοὶ στρατοὶ εἶχον ἐγκαταλείψει τὴν ἰδέαν τοῦ νὰ καταλάβωσι δι' ἐφόδου τὴν Πλεύναν καὶ ἀνέθηκαν τὰς ἐλπίδας αὐτῶν εἰς τὴν ἐλειψιν τῶν τροφῶν καὶ ἐφοδίων, ὑφ' ἧς ἔπασχεν ὁ ὑπὸ τὸν Ὄσμάν πασᾶν στρατός· ἀλλ' ἡ ἔλλειψις αὕτη θέλει θεραπευθῇ εὐθὺς ἅμα τῇ ἐνώσει τοῦ Σουλεϊμάν πασᾶ μετὰ τοῦ στρατοῦ τοῦ Ὄσμάν.

Τὴν στιγμὴν ταύτην πληροφοροῦμαι ὅτι τὴν 2)14 Σεπτεμβρίου οἱ Τοῦρκοι ἐπεχείρησαν δωδεκάτην ἐφοδὸν κατὰ τῆς Γριβίτσας, ὑποστηρίζόμενοι ὑπὸ τοῦ πνροβολικοῦ αὐτῶν· οἱ ρωμουνοὶ, εἰς οὓς εἶναι ἀνατεθειμένη ἡ υπερασπισις αὐτῆς, ἐπολέμησαν ἡρωϊκῶς καὶ κατώρθωσαν νὰ διατηρήσωσι τὴν θέσιν ταύτην. Τὸ ὅλον τῶν ἀπωλειῶν τοῦ ρωσο-ρωμουνικοῦ στρατοῦ ἀπὸ τῆς 26)7 Σεπτεμβρίου ἀνέρχεται κατὰ λίαν θετικὰς πληροφορίας εἰς 20,000 ἄνδρας. Ἐκ τῶν Ρωμουνῶν ἐφονεύθησαν πεντακισχιλίοι καὶ μέγας ἀριθμὸς αὐτῶν ἐπληρώθη· ἅπαντα τὰ νοσοκομεία τῶν μεγάλαιτέρων πόλεων εἰσι πλήρη τραυματιῶν· τὰ τρόπαια, ἅτινα περιῆλλον εἰς χεῖρας τοῦ συμμαχικοῦ στρατοῦ εἰσιν, ἐν κανόνιων ἀλώθεν ὑπὸ τῶν Ρῶσων, μία σημαία καὶ τέσσαρα κανόνια ἀλώθεντα ὑπὸ τῶν Ρωμουνῶν. Τὴν σημαίαν ἀπέστειλεν ὁ ἡγεμὼν πρὸς τὴν ἡγεμονίδα, ἥτις ἐν πομπῇ καὶ παρατάξει παρέλαβεν αὐτὴν ἐν τῷ ἀνακτόρῳ. Ἐν Πλεύνᾳ ἤρξαντο τακτικαὶ ἐργασίαι, ὅπως προσεγγίσωσι, διὰ χαρκαῶμάτων εἰς τὸ δεύτερον φρούριον τῆς Γριβίτσας. Ἀπᾶσα ἡ αὐτοκρατορικὴ φρουρά εὐρίσκεται ἤδη ἐν Ρωμουνίᾳ· τὰ πρῶτα τάγματα διήλθον σήμερον ἐκ Βουκουρεστίου, ἐν Ρωσίᾳ δὲ γίνεται μεγάλη συγχέντωσις στρατοῦ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(Πρακτορεῖον Havas).

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 14/26, ὥρα 11 π. μ. — Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Πετροπόλεως, δημοσιευθὲν ἐν τοῖς «Ἡμερησίοις Νέοις» οἱ Ρῶσοι ὑπουργοὶ συνελθόντες εἰς συμβούλιον ἀπεφάσισαν περὶ τοῦ ζητήματος ἔὰν ἔπρεπε νὰ ἐξακολουθήσωσι τὸν κατὰ τῆς Τουρκίας πόλεμον. Αἱ γνώμαι ἦσαν διηρημέναι· ὁ μέγας δοῦξ Κωνσταντῖνος ἀρχιναύαρχος τοῦ ρωσικοῦ στόλου καὶ ὁ στρατηγὸς Μιλουτίν, ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν, ἀπεφάνθησαν ὑπὲρ τῆς ἐξακολουθήσεως τοῦ πολέμου, οἱ δ' ἄλλοι ὑπουργοὶ ἐκτρώθησαν κατὰ τῆς γνώμης ταύτης.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ 14/26, ὥρα 5 π. μ. — Τουρκικὴ φάλαγξ ἀποσπασθεῖσα τῆς φρουρᾶς Σιμιστρίας διέβη τὸν Δουναβίον καὶ κατέλαβεν ὀχυρὰν τινὰ θέσιν ἐπὶ τοῦ ρωμουνικοῦ ἐδάφους. Ἡ φάλαγξ αὕτη σκοπὸν ἔχει νὰ διακόψῃ τὴν εἰς Γαλάζιον ἄγουσαν σιδηρὰν ὁδόν.

ΣΟΦΙΑ 14/26, ὥρα 7.50 π. μ. — Βεβαίωται ὅτι τὰ πολιορκούντα τὴν Πλεύναν ρωσορωμουνικὰ στρατεύματα ἔφθασαν εἰς

ἀπόστασιν ὀγδοήκοντα μέτρων ἀπὸ τῆς δευτέρας γραμμῆς τῶν τουρκικῶν ὀχυρωμάτων.

Ἐπικεῖται νέα κατὰ τῆς Γριβίτσας ἔφοδος τῶν Τούρκων

BIENNA 18/27, ὥρα 12 π. μ. — Βεβαιούται ὅτι οἱ Ρῶσοι προσβάλοντες τῇ 13/25 τρέχοντος τὰς πρὸς ἀνατολὰς τῆς Πλεύνας θέσεις, ἀπεκρούσθησαν. Ἐν ἀλλεπαλλήλοις δὲ ἄλλαις συμπλοκαῖς κατέλιπον εἰς χεῖρας τῶν Τούρκων ἐν κανόνιον.

ΑΡΔΑΧΑΝ 18/27, ὥρα 6 π. μ. — Οἱ Ρῶσοι ἐπιχειρήσαντες προσβολὴν κατὰ τῶν διοικουμένων ὑπὸ τοῦ Ἰσμαήλ πασᾶ δυνάμεων, ἀπέτυχον.

(Πρακτορεῖον Reuter)

ΣΙΣΤΟΒΙΟΝ 11/26, ὥρα 11 π. μ. — Ὁ ἐν Βουλγαρίᾳ νῦν ἐπικρατῶν δευτέρως καιρὸς ἐμποδίζει τὰ στρατιωτικὰ ἔργα.

ΠΟΡΑΔΙΝ 11/26, ὥρα 10 π. μ. — Αἱ ρωμανικαὶ χαλάστραι ἔφθασαν ἥδη πλησίον τῆς δευτέρας γραμμῆς τῶν προμαχῶνων ὀπισθεν τῆς Γριβίτσας.

Κ/ΠΟΛΙΣ 18/27, ὥρα 6 π. μ. — Αἱ ἐπικουραὶ ἅς ὁ Ὅσμαν πασᾶς ἔλαβε, ἀνέρχονται εἰς 12,000 ἄνδρας.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 18/27, ὥρα 7 π. μ. — Ἡ ἡμιεπίσημος «Ἐπαρχιακὴ Ἀνταπόκρισις» τοῦ Βερολίτου λόγον ποιουμένη περὶ τῆς ἐν Σαλτσδούργῃ συνεντεύξεως ἐπιβεβαιεῖ τὴν διαδοθεῖσαν γνώμην ὅτι ἡ συνέντευξις συνετέλεσεν εἰς ἐνίσχυσιν τῆς μεταξὺ Βίσμαρκ καὶ Ἀνδρέας συνεννοήσεως ἐπὶ τῶν κυρίων μερῶν τῆς κοινῆς αὐτῶν πολιτικῆς.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Τὸ ἐκ Βουκουρεστίου ὑπὸ ἡμερομηνίαν 14/26 Σεπτεμβρίου ρωσικὸν δελτίον ἔχει ὡς ἔπεται:

«Περὶ τοὺς δεκακισχιλίους Τούρκοι, πεζικὸν τε καὶ πυροβολικὸν, προσερχόμενοι ἐκ Σόφιας ἀφίκοντο εἰς Πλεύναν τὴν 10 Σεπτεμβρίου. Κατὰ τὸ Ρουχτσούκιον καὶ τὸν Αἰμον ἡσυχία».

— Αἱ ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς τῶν εὐελπίδων ἄρχονται ἀπὸ τῆς προσεχοῦς δευτέρας.

— Διατρίβει ἐνταῦθα ἐκ Παρισίων ἐλθὼν ὁ πεπαιδευμένος Ζακύνθιος ἱατρός κ. Ἰούλιος Γαλβάνης.

— Ἐπανήλθε χθὲς ἐκ Παρισίων ὁ ὑπολοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ κ. Μάρκος Καρατζᾶς μετὰ τῆς κυρίας Καρατζᾶ.

— Οἱ κ. κ. Μ. Ρενιέρης, Ν. Μαυροκορδάτος καὶ Μελάς ἐκτελοῦντες τὴν ὑπὸ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑλληνικῆς κοινότητος ἀνατεθεισάν αὐτοῖς ἐντολήν, προσῆλθον χθὲς καὶ ἐνεχείρισαν εἰς τὴν χήραν Κανάρη τὴν πρὸς αὐτὴν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ συζύγου της συλλυπητήριον ἀναφορὰν τῆς κοινότητος ταύτης φέρουσαν πληθὺν ὑπογραφῶν.

— Χθὲς ῥῆξαντο ἐν τῷ πανεπιστημίῳ οἱ προαγγελθέντες διαγωνισμοὶ προσῆλθον ἐνώπιον τῆς σχολῆς ἵνα ὑποστῶσι τοῦτον τέσσαρες διδάκτορες τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς οἵτινες ἐξητάσθησαν εἰς τὴν ἑλληνικὴν θεματογραφίαν· σήμερον ἐξακολουθήσει ἡ ἐξέτασις.

— Ληξάτης τῆς ἀδείας τῶν μαθητῶν τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς τῶν εὐελπίδων, εἰσῆλθον οὗτοι ἀπὸ τῆς χθὲς εἰς τὴν σχολήν.

— Ἀφίκετο χθὲς ἐξ Ἀγγλίας ὁ κ. Ε. Σχλεῦμαν

— Διωρίσθη προσωρινῶς βασιλικὸς ἀντεπίτροπος παρὰ τῷ ἄ. στρατοδικεῖν ὁ λοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ κ. Α. Σμόλεντς.

— Ἀφίκετο ἐκ Ναυπλίου εἰς λόχος τοῦ ἐκεῖ ἐδρεύοντος ἄ. τάγματος τοῦ 5. συντάγματος· οἱ ἄλλοι λόχοι ἀφίχονται ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος.

— Τὸ ἀγγλικὸν ἱστιοφόρον Cruiser ἀνεχώρησε προχθὲς ἐκ Πειραιῶς.

— Ἀπελύθη ὁ ἑπαρχος Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς Α. Μητσάκης.

— Ἀναγινώσκουμεν ἐν τοῖς Συλλόγοις τοῦ Βουκουρεστίου τῆς 6)18 ἱσταμένου τὰ ἐπόμενα.

«Ὁ κατὰ τοῦ Γιουργέβου κανονισμοῦς ἐξακολουθεῖ καθ' ἐκάστην μεταβάλλον τὴν πόλιν εἰς ἐρείπιον. Τὰ αὐτὰ πάσχει βεβαίως καὶ τὸ Ρουχτσούκιον.

«— Ἀπὸ τῆς 30 Αὐγούστου μέχρι τῆς 4 Σεπτεμβρίου κατὰ τὴν ἄλωσιν τῶν ὀχυρωμάτων τῆς Πλεύνας καὶ τὴν διατήρησιν αὐτῶν ἐναντίον τῶν ἐφόδων τῶν Τούρκων. Ἐκ τῆς γ'. μεραρχίας ἐτραυματίσθησαν 1 ταγματάρχης, 5 λοχαγοί, 1 ὑπολοχαγὸς καὶ 11 ἀνθυπολοχαγοί. Ἐφονεύθησαν δὲ εἰς ταγματάρχης, 3 λοχαγοί, 1 ὑπολοχαγὸς καὶ 4 ἀνθυπολοχαγοί. Ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται 404 πληγωθέντες καὶ 511 ἄφαντοι καὶ νεκροί. Ἐκ τῆς δ' μεραρχίας ἐπληρώθησαν 7 λοχαγοί, 3 ὑπολοχαγοί καὶ 10 ἀνθυπολοχαγοί. Ἐφονεύθησαν δὲ 2 λοχαγοί, 1 ὑπολοχαγὸς καὶ 3 ἀνθυπολοχαγοί. Ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται τραυματίζονται 700, νεκροὶ καὶ ἄφαντοι 273.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Η ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΟΥΡΓΕΙΩΝ ΤΟΥ ΛΑΡΙΟΥ.

Δηλοποιεῖ ὅτι τὴν 25 Σεπτεμβρίου ε. ε. ἡμέραν Κυριακὴν καθ' ὥρας 10—11 π. μ. ἐπαναληφθήσεται ἐν τῷ ἐνταῦθα γραφεῖν αὐτῆς ἡ πρὸς προμήθειαν 80,000 ὀκ. ἀχύρου δημοπρασία, ἥς τὸ ἀποτέλεσμα μένει ὑπὸ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου. [Β' 578—α]

Ε ΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

ΤΑ «ΝΕΑ ΤΡΙΚΟΡΦΑ»

(55—ΟΔΟΣ ΑΘΗΝΑΣ—55)

Συνιστῶντες ἀπὸ τῆς 2 Ὀκτωβρίου ἐν τῇ παρὰ τῇ πλατείᾳ τῆς Ὀμονοίας καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀθηνᾶς νεοδημητῶν ἡμῶν οἰκίᾳ καὶ νέον ξενοδοχεῖον ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἐπωνυμίαν, ἀγγέλλομεν εἰς τὸ κοινὸν ὅτι θέλομεν παρέχει τοῖς προσερχομένοις τροφὴν καθαρὰν, ἡ δὲ ὑπηρεσία θὰ ᾖται πρόθυμος καὶ ἀκριβής.

Δ. Ζ. ΚΑΨΗΣ.

[Β' 555—γ]

Ἡ κυρία **ΤΕΡΕΖΑ ΠΑΝΔΟΛΦΗ** γνωστοποιεῖ εἰς τὸ φιλόμουσον τῆς πόλεως ταύτης κοινόν, ὅτι προτιθεμένη νὰ παραμείνῃ ἐνταῦθα καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα δίδει **ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΧΟΡΟΥ** ἐν τῇ κατοικίᾳ αὐτῆς κειμένη κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ πυροβολικοῦ ἀριθ. 8 καὶ ἰδιαιτέρως. Γνωστῆς δὲ οὗσης τῆς μοναδικῆς ἱκανότητος τῆς κυρίας Πανδολφῆς εὐελπιστεῖ ὅτι τὸ κοινὸν καὶ ἰδίᾳ τὸ ὅραϊον φύλον θέλει προτιμήσει ταύτην, ἥτις διὰ τῆς ἰδιαιτέρας μεθόδου της καὶ τοῦ ζήλου της ὑπόσχεται τὴν ἐντὸς βραχυτάτου χρονικοῦ διαστήματος τελείαν τελειοποίησιν τῶν μαθητῶν της. [Β' 539—ε]

Βίδοποιῶ τὰς πελάτας μου ὅτι μετόκησα ἐν τῇ παρὰ τῇ πλατείᾳ τοῦ Συντάγματος πρὸς τὴν δυτικὴν πλευρὰν τῆς μεγάλης οἰκίας Κορμηλᾶ γωνιαία οἰκία, ἀπέναντι τοῦ ἐκπαιδευτηρίου τοῦ κ. Μανουσίου.

Α. Μ. ΠΡΕΛΛΗΣ

ὁδοντοίατρος. [Β' 534—η]

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀπὸ σήμερον ἡ οἰκία (villa) τοῦ κ. Βλασοπούλου, ἐν ἣ κατῴκει ὁ κ. Βάσσος, παρὰ τὴν πλατείαν τῆς Ὀμονοίας, ὁλόκληρος καὶ κατὰ πάτωμα ἔχει ἀμαξοστάσιον, περιβόλιον, ὕδατα καὶ φωτίζεται μὲ ἀερίοφως ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς. [Β' 376—κθ]